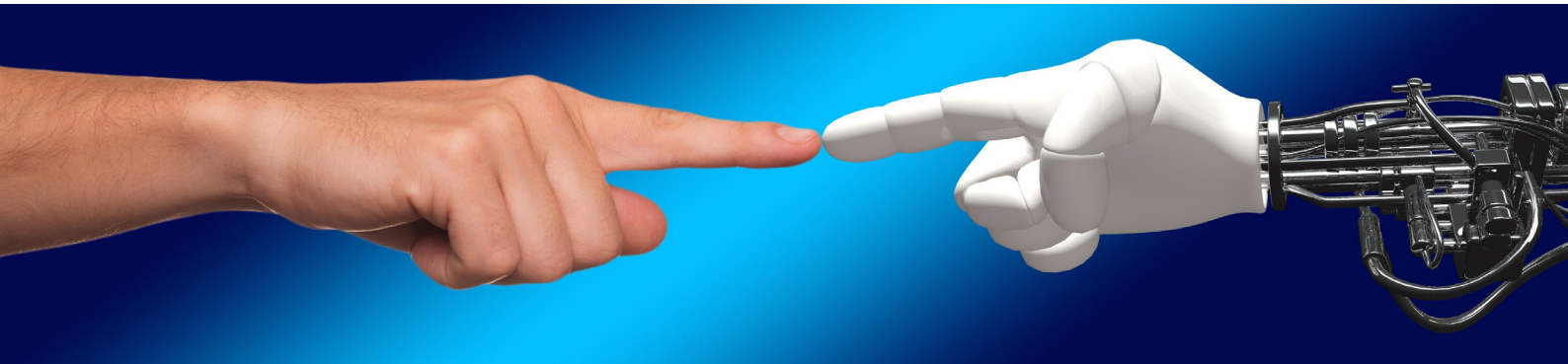

Olemme jo menneet paljon pidemmälle kuin tiedämme

Voimmeko pidentää elämäämme loputtomiin? ”Ei vielä”, toteaa Googlen tekninen johtaja Raymond Kurzweil. Hänen ajatuksensa ihmiskunnan tulevaisuudesta ovat herättäneet huomiota. Hän on tehnyt 147 tulevaisuutta koskevaa ennustetta, joista 86% on pitänyt paikkansa. Kurzweil väittää, että vuoteen 2029 mennessä tietokoneilla on jo ihmistason älykkyys, ja ne voivat soveltaa valtavaa nopeuttaan ja mittakaavaansa sekä täydellistä muistiaan kaikkeen ihmistietoon. Tekoäly läpäisee tuolloin myös Turingin testin, joka on tarkoitettu mittaamaan tekoälyn ihmismäisyyttä, keskustelemalla kokeen tarkkailijana toimivan ihmisen kanssa.

Teksti Harri Kuvat pixabay.com

Kurzweil ennustaa, että teknologian kehityksen ansiosta ihminen saavuttaa kuolemattomuuden vuoteen 2045 mennessä, sillä jo tuolloin pystymme voittamaan sairaudet ja ikääntymisen.

Oletettua ajankohtaa kutsutaan teknologiseksi singulariteetiksi, jolla viitataan ihmistä korkeamman älyn (tehostetun ihmisälyn tai tekoälyn) syntymiseen, ja siitä seuraavaan pikaiseen teknologiseen kehitykseen ja sosiaaliseen muutokseen, koska tällöin esimerkiksi itseään kehittävä tekoäly voi nostaa omaa älykkyytään sitä mukaa mitä älykkäämmäksi se tulee.

Nähtäväksi jää, pystyvätkö ihmiset tuolloin enää

ymmärtämään tai ennustamaan tulevaisuutta mielekkäästi, ja voiko teknologisesta kasvusta tulla hallitsematonta ja peruuttamatonta, mikä johtaisi ennakoimattomiin muutoksiin ihmissivilisaatiossa?

Itseisarvona ikuisuus

Itseisarvon on perinteisesti ajateltu olevan etiikan ytimessä. Itseisarvoista asiaa tavoitellaan sen itsensä vuoksi. Muut arvot toimivat välinearvoina, jotka tähtäävät itseisarvoihin.

Eräs Aristoteleen ehdotuksista itseisarvoiseksi asiaksi on eudaimonia, onnellisuus tai hyvä elämä. Hänen

mukaansa ihmiset perimmältään pyrkivät tulemaan onnellisiksi ja muita asioita tavoitellessaan pyrkivät samalla onnellisuuteen.

Myös rakkautta on pidetty itseisarvoisena. Euforinen rakkaus voikin olla eräs huikkeimmista kokemuksista, mutta rakkaudella sinänsä on myös muita ilmentymiä. Evoluution kannalta sen keskeisin tehtävä lienee suvunjatkamisen turvaaminen. Evoluutiolla viitataan sukupolvien myötä tapahtuviin muutoksiin biologisten populaatioiden periytyvissä ominaisuuksissa.

Jos rakkaus olisikin itseisarvoisen sijaan välinearvoisen asia, voidaan sanaketjulla yrittää määrittää millaiseen itseisarvoiseen käsitteeseen se kenties johtaa.

Rakkauden sanaketjutesti

- Miksi rakkaus on tärkeä?
- Rakkaus luo puitteet jälkeläisen turvatulle kasville.
- Miksi jälkeläinen on tärkeä?
- Jälkeläinen on ylipäänsä välttämätön biologisen elämän jatkuvuudelle.
- Miksi biologisen elämän jatkuvuus on tärkeä?
- Biologisen elämän jatkuvuus luo evoluution.
- Miksi evoluutio on tärkeä?
- Evoluution myötä elämä monipuolistuu.
- Miksi elämän monipuolistuminen on tärkeä?
- Organismien selviytymismekanismi jalostuvat.
- Miksi selviytymismekanismien jalostuminen on tärkeä?
- Jalostuminen on jo mahdollistanut virtuaalisuuden.
- Miksi virtuaalisuus on tärkeä?
- Virtuaalisuus mahdollistaa kuolemattomuuden.
- Miksi kuolemattomuus on tärkeä?
- Koska myös biologinen elämä voi tulevaisuudessa muuttua ikuiseksi.

Sanaketjutus näyttää tukevan, tai se ei ainakaan poisulje, Raymond Kurzweilin ennusteen mahdollisuutta kuolemattomuudesta.

Jos elämä voi muuttua ikuiseksi, syrjäyttääkö virtuaalinen biologisen elämän tulevaisuudessa kokonaan, vai muodostuuko biologisesta ja virtuaalisesta ikuinen hybridi?

Lähteet: <https://www.kurzweilai.net/>, <https://plato.stanford.edu/entries/value-intrinsic-extrinsic/> ja Wikipedia.

